

Sygn. akt VIII C 85/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 listopada 2019 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, VIII Wydział Cywilny

w następującym składzie :

Przewodniczący : Sędzia Tomasz Kalsztein

Protokolant : st. sekr. sąd. Dorota Piasek

po rozpoznaniu w dniu 29 października 2019 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa Bank (...) Spółki Akcyjnej w W.

przeciwko K. D.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego K. D. na rzecz powoda Bank (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 14.640,87 zł (czternaście tysięcy sześćset czterdzieści złotych osiemdziesiąt siedem groszy) wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej Narodowego banku Polskiego w skali roku, ale nie więcej niż wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 31 lipca 2018 roku do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanego K. D. na rzecz powoda Bank (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 201 zł (dwieście jeden złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu w całości.

Sygn. akt VIII C 85/19

UZASADNIENIE

W dniu 31 lipca 2018 roku powód Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wytoczył przeciwko pozwanemu K. D. w elektronicznym postępowaniu upominawczym powództwo o zapłatę kwoty 14.640,87 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, nie więcej niż wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 31 lipca 2018 roku do dnia zapłaty, a także wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów sądowych.

W uzasadnieniu powód podniósł, że dochodzona kwota wynika z zawartej z pozwanym umowy pożyczki nr (...) z dnia 16 listopada 2015 roku, zgodnie z którą powód udzielił pozwanemu pożyczki w kwocie 18.191,49 zł, zaś pozwany zobowiązał się do zwrotu pożyczki wraz z odsetkami oraz należnymi opłatami i prowizją, najpóźniej do dnia 25 listopada 2021 roku. Od dnia 25 października 2017 roku pozwany dopuścił się pierwszej zaległości w spłacie wymagalnych rat. W związku z brakiem zapłaty zaległych rat powód wypowiedział przedmiotową umowę i pismem z dnia 26 stycznia 2018 roku wezwał pozwanego do zapłaty. Zobowiązanie stało się w całości wymagalne w dniu 4 marca 2018 roku.

Na żądanie pozwu składają się następujące kwoty: 13.647,45 zł z tytułu kapitału oraz 993,42 zł z tytułu odsetek naliczonych za okres do dnia 30 lipca 2018 roku, w tym 452,51 zł z tytułu odsetek umownych i 540,91 zł z tytułu odsetek od zadłużenia przeterminowanego. Łączna kwota zadłużenia znajduje przy tym odzwierciedlenie w treści wyciągu z ksiąg bankowych.

(pozew w e.p.u. k. 3-5)

W dniu 3 października 2018 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał w przedmiotowej sprawie nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, którym zasądził od pozwanego na rzecz powoda dochodzoną wierzytelność wraz z kosztami procesu.

Powyższy nakaz pozwany, reprezentowany przez pełnomocnika w osobie adwokata, zaskarżył sprzeciwem, wnosząc o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwany wskazał, że dochodzone pozwem roszczenie nie istnieje.

Postanowieniem z dnia 25 lipca 2018 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości oraz przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi.

(nakaz zapłaty k. 5v., sprzeciw k. 6v.-7, postanowienie k. 11v.)

Po przekazaniu sprawy z e.p.u., powód uzupełnił braki pozwu i podtrzymał powództwo w całości.

(pismo procesowe k. 14, k. 15-16, załącznik do protokołu k. 39)

Na rozprawie w dniu 29 października 2019 roku nikt się nie stawił.

(protokół rozprawy k. 53)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany K. D. w dniu 16 listopada 2015 roku zawarł z powodem Bankiem (...) Spółką Akcyjną w W. umowę pożyczki ekspresowej nr P./ (...). Na mocy tej umowy bank udzielił pozwanemu pożyczki w kwocie 18.191,49 zł na okres do dnia 25 listopada 2021 roku. Całkowita kwota do zapłaty przez pozwanego na dzień zawarcia umowy wynosiła 24.302,83 zł. na którą składała się suma całkowitej kwoty pożyczki (17.100 zł) i całkowitego kosztu kredytu (7.202,83 zł). Na całkowity koszt kredytu składały się odsetki w kwocie 5.392,06 zł, prowizja za udzielenie pożyczki w kwocie 1.091,49 zł, opłata za prowadzenie rachunku w kwocie 719,28 zł. Z udzielonej kwoty pożyczki bank pobrał prowizję – 1.091,49 zł. Udzieloną pożyczkę wraz z odsetkami pozwany zobowiązał się spłacić w miesięcznych ratach w wysokości po 327,55 zł każda, płatnych do 25-go dnia każdego miesiąca. Za okres opóźnienia w spłacie raty lub jej części bank naliczał odsetki karne od zadłużenia przeterminowanego w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP. W przypadku braku wpłaty raty w terminie bank był ponadto uprawniony do podjęcia działań upominawczo-windykacyjnych. W razie opóźnienia pożyczkobiorcy w zapłacie dwóch pełnych rat bank miał również prawo wypowiedzieć umowę z zachowaniem 30-dniowego terminu wypowiedzenia.

(umowa pożyczki k. 22-26)

Pozwany początkowo wywiązywał się z zawartej umowy i spłacał pożyczkę w terminie. Problemy ze spłatą zobowiązania zaczęły się od dnia 25 października 2017 roku, kiedy to pozwany dokonał wpłaty w zaniżonej wysokości, zaś w dalszym okresie zaniechał dokonywania jakichkolwiek spłat.

Pismem z dnia 22 grudnia 2017 roku, doręczonym pozwanemu w dniu 2 stycznia 2018 roku, powód wezwał pozwanego do zapłaty zadłużenia przeterminowanego w kwocie 563,31 zł w terminie 14 dni od otrzymania wezwania.

Wobec braku spłaty zadłużenia, pismem z dnia 26 stycznia 2018 roku, doręczonym pozwanemu 2 lutego 2018 roku, powód wypowiedział przedmiotową umowę pożyczki z zachowaniem 30 dniowego terminu wypowiedzenia. W treści wypowiedzenia zadłużenie kapitałowe pozwanego zostało oznaczone na kwotę 916,35 zł, z tytułu odsetek – na kwotę 308,53zł)

(zestawienie wpłat i sald k. 40, wezwanie wraz z potwierdzeniem odbioru k.32-33, wypowiedzenie wraz z potwierdzeniem odbioru k. 34-35)

W wyciągu z ksiąg banku z dnia 31 stycznia 2019 roku powód określił wysokość zobowiązania dłużnika na łączną kwotę 15.372,91 zł, która to obejmowała następujące kwoty: 13.647,45 zł tytułem należności głównej, 1.725,46 zł tytułem odsetek w tym 452,51 zł tytułem odsetek umownych należnych za okres od 25 września 2017 roku do 14 marca 2018 roku, 540,91 zł tytułem odsetek od zadłużenia przeterminowanego naliczone od dnia 25 października 2017 roku do dnia 30 lipca 2018 roku oraz 732,04 zł tytułem odsetek od zadłużenia przeterminowanego naliczone od dnia 31 lipca 2018 roku do dnia 30 stycznia 2019 roku od kwoty objętej pozwem, tj. 14.640,87zł.

(wyciąg z ksiąg bankowych k. 17)

Do dnia wyrokowania pozwany nie uregulował zadłużenia dochodzonego przedmiotowym powództwem.

(okoliczność bezsporna)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których prawidłowość i rzetelność sporządzenia nie budziła wątpliwości Sądu.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne w całości i podlega uwzględnieniu.

W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie niesporne było, że strony łączyła umowa pożyczki ekspresowej nr P./ (...), zawarta w dniu 16 listopada 2015 roku, na mocy której, powód przyznał pozwanemu kwotę pożyczki w wysokości 18.191,49 zł, którą pozwany zobowiązał się spłacać w terminie i wysokości wskazanych w wyciągach wystawianych przez bank. Na dowód przedmiotowego zobowiązania powód przedłożył kompletną umowę z dnia 16 listopada 2015 roku, pod treścią której –widnieje podpis pozwanego. Jako, że autentyczność tego podpisu nie była przez K. D. podważana Sąd uznał, iż powód udowodnił swoje roszczenie, co do zasady. Sąd uznał ponadto, że powód wykazał wysokość dochodzonego w sprawie żądania w zakresie należności dochodzonej pozwem. Powód załączył do akt sprawy zestawienie wpłat dokonywanych przez pozwanego z tytułu przedmiotowej pożyczki pozwanego, obejmującą cały okres obowiązywania umowy stron, której treść jednoznacznie wskazuje, w jaki sposób kształtowało się zadłużenie pozwanego na przestrzeni kolejnych miesięcy od daty zawarcia umowy tak w zakresie kapitału, jak i odsetek umownych, w jakiej dacie i w jakiej wysokości pozwany dokonywał wpłat na poczet spłaty zadłużenia, w jakiej dacie oraz wysokości powód naliczył odsetki, a nadto, jakie było końcowe zadłużenie z tytułu spornej umowy. Godzi się w tym miejscu przypomnieć, że przepisy ustawy Prawo bankowe (art. 7) dopuszczają możliwość prowadzenia przez banki dokumentacji w formie elektronicznej, co oznacza, że wyciągi generowane na podstawie takiej dokumentacji mogą przybierać formę wydruków komputerowych. Omawiany wydruk, załączony przez powoda, ma charakter kompletny, widnieją na nim dane pozwanego (imię i nazwisko), nr umowy, nr rachunku na którym umowa była ewidencjonowana, nadto pod treścią wydruku widnieją pieczętki i podpis pracownika powodowego Banku. W ocenie Sądu w świetle przedłożonych dokumentów brak jest podstaw do kwestionowania jego prawdziwości, zwłaszcza, iż pozwany nie wykazał w żaden sposób (art. 6 k.c., art. 232 k.p.c.), aby został on w nieprawidłowy sposób utworzony, utrwalony, przekazany, przechowywany i zabezpieczony. Wyrażnego zaznaczenia wymaga w tym miejscu, że pozwany nie podnosił, iż nie otrzymał kwoty pożyczki, nie kwestionował również faktu dokonywania spłaty zadłużenia na przestrzeni kolejnych miesięcy obowiązywania umowy. Powtórzyć należy, że przedłożone przez powoda zestawienie wpłat i sald precyzyjnie wskazuje, jakie było aktualne zadłużenie pozwanego na datę wymagalności poszczególnych rat, co złożyło się na to zadłużenie, w jakiej wysokości i dacie pozwany dokonał spłaty zadłużenia oraz jaka była wysokość naliczonych przez powoda odsetek. Zestawienie wpłat i sald zawiera również informację o obecnym na dany dzień saldzie zadłużenia, co pozwala w sposób precyzyjny i niebudzący żadnych wątpliwości ustalić, w jaki sposób kształtowało się zadłużenie pożyczkobiorcy. Wskazać wreszcie należy, że pozwany nie udowodnił (art. 6 k.c., art. 232

k.p.c.), aby poza wpłatami wykazanymi w załączonym zestawieniu wpłat i sald, dokonał innych wpłat, a tym samym nie wykazał, że spełnił świadczenie w większym zakresie, aniżeli oznaczonym przez powoda.

Reasumując, w oparciu o przedłożoną umowę o pożyczki oraz zestawienie wpłat i sald, Sąd przyjął, że pozwany nie spłacił zadłużenia z tytułu przedmiotowej umowy w kwocie dochodzonej niniejszym powództwem, co dodatkowo potwierdza wyciąg z ksiąg bankowych z dnia 31 stycznia 2019 roku. Wprawdzie tego rodzaju wyciągi zostały pozbawione mocy prawnej dokumentu urzędowego, to jednocześnie nie budzi wątpliwości, iż jako dokument prywatny podlegają one ocenie przez Sąd.

W kontekście zgromadzonego materiału dowodowego nie może przy tym budzić wątpliwości okoliczność, że po stronie powoda ziściły się przesłanki uprawniające go do wypowiedzenia przedmiotowej umowy bankowej (w okresie poprzedzającym wypowiedzenie umowy pozwany dwukrotnie, w październiku 2017 roku dokonał spłaty w niepełnej wysokości zaś od listopada 2017 roku całkowicie zaniechał spłaty zadłużenia), zaś samo oświadczenie powoda w tym zakresie zostało sporządzone w prawidłowy sposób, a następnie przesłane pozwanemu.

Mając powyższe na względzie, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 14.640,87 zł z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w skali roku, nie wyższymi od dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w stosunku rocznym, od dnia 31 lipca 2018 roku do zapłaty.

M.-prawną podstawę odsetkowego roszczenia powoda stanowi przepis art. 481 § 1 k.c., zgodnie z treścią którego jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Wskazany przepis obciąża dłużnika obowiązkiem zapłaty odsetek bez względu na przyczyny uchybienia terminu płatności sumy głównej. Sam fakt opóźnienia przesądza, że wierzycielowi należą się odsetki. Dłużnik jest zobowiązany uiścić je, choćby nie dopuścił się zwłoki w rozumieniu art. 476 k.c., a zatem nawet w przypadku gdy opóźnienie jest następstwem okoliczności, za które nie ponosi odpowiedzialności i choćby wierzyciel nie doznał szkody. Odpowiedzialność dłużnika za ustawowe odsetki w terminie płatności ma zatem charakter obiektywny. Do jej powstania jedynym warunkiem niezbędnym jest powstanie opóźnienia w terminie płatności. Zgodnie z treścią § 2 art. 481 k.c. jeżeli strony nie umówiły się co do wysokości odsetek z tytułu opóźnienia lub też wysokość ta nie wynika ze szczególnego przepisu, to wówczas wierzycielowi należą się odsetki ustawowe za opóźnienie.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. regulującego zasadę odpowiedzialności stron za wynik procesu. Powód wygrał proces w całości, a zatem należy mu się od strony pozwanej zwrot kosztów procesu w pełnej wysokości. Koszty procesu w przedmiotowej sprawie to: opłata sądowa od pozwu w wysokości 184 zł oraz 17 zł z tytułu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. W związku z powyższym Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 201 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.